

tio, unā cū terra cōprehensa, quę talem habeat positionē, p quā uisus rectus sit cōmunibus incisionib hoc est, meridia no, qui bifariā per tropica signa orbem secat, cui & subiacer longitudo nostri habitabilis, & parallelo per Syenem in terra scripto, qui & ipse ferē latitudinē orbis intersecat, ita aut se rationes magnitudinū sphærę ac terrę, necnon uisus habeāt distantia, ut in spacio, quod inter æquinoctialem est & tropicū æstiuum, tota pars terrę cognite appareat, australiori semicirculo per mediū Zodiacę armillę, cōstituto super terrā, ne sub hac obumbratio quxdam habitabilis nostrę fiat, quę ad Borealius posita est hemisphærium, quapropter dicti meridiani unius rectę lineę per axē ipsam faciant imaginationem, tãquam uisu in plano per ipsos cadēte, ac etiā parallelus per Syenē, ob eam causam rectus uideat. Reliqui uerō circuli adnotandi, secundum cōcaua, cōuersi appareāt, ad lineas rectas, meridiani quidem ad eam lineā, quę per polos transit. Paralleli autem ad eam lineam, quę est per Syenem, & magis ij, qui plus ab utraq illarū parte distāt, ita ut arcticus magis quā tropicus æstius ad Septētriones. Hyemalis uerō tropicus magis quā æquinoctialis ad meridiē declinet, ac etiā antarcticus magis quā tropicus hyemalis. Præterea terrę cognite pars ita constituatur, ut nullibi illam oceanus circūfluat, nisi in finibus descriptis, qui ad Corū sitz sunt & Circium Libya, & Europę, cōformiter uetustiorum historijs.

CLAVDII

PTOLEMÆI GEOGRAPHI
cōnarrationis.

Octauus liber hæc habet.

Cum qua præsuppositiōe facere oportet habitabilis nostrę diuisionē per tabulas.

Quznam ad unamquāq tabulam describere conueniat.

Expositio omnium descriptionū, quibus continentur, Europę tabulę decē, regiōes triginta quatuor, ciuitates centum & decem & octo.

Aphricę tabulę quatuor, regiōes duo decim, ciuitates quadraginta dux.

Asię magnę tabulę duodecim, regiōnes, quadraginta octo. Ciuitates centum & nonaginta, ita ut tabulę orbis fiant 27. regiones 94. ciuitates 350.

CVM QVA PRÆSUPPO

sitione facere oportet habitabilis
nostrę diuisionem ad tabulas.

Caput

I.

Vetūq igitur ad enarrationem Geographi cam in mediū adducere oportebat, tã ex frequentior i diligētia eorum, qui regiones no

stras agnitas peragrarunt, quā ad faciliorem simul & magis peculiarē descriptionū aggressiōē, sufficienter se habere arbitror. Nunc uerō iuxta modum eorū qui ante nos fuerūt, tãquam summarie addendū erit, per quenam loca in designatiōe unusquisq, qui notari debet parallelus seu meridianus scribendus sit, ne ridiculū fiat, si omnia simpliciter loca, ac ea quoque, quę haudquaquā in expositos incidūt circulos, adiacentes habeāt situs parallelorū, et meridianorū per ipsos descriptorum.

Postq̃ competēs quēdā descriptio habitabilis totius facta est, ut in una comprehensa tabula, sub uisum nostrum cadat, cōsequens est, ut summarie, siēdas exponamus descriptiones, si generalē illam in plures diuidere uelimus tabulas, quo loca cūcta peragrata, cum lucidiori cōmensuratione ordinari queāt, Etenim cum in uniuersa descriptione necessarium sit, quo rationes partium orbis inter se cōseruentur, ut quxdam propter frequētiā locorum ordinandorum dilatentur, alia autem propter defectum inscribendorum contrahantur, quod plerique obmittentes multa quidē in tabulis ipsis peruertere coacti sunt,